

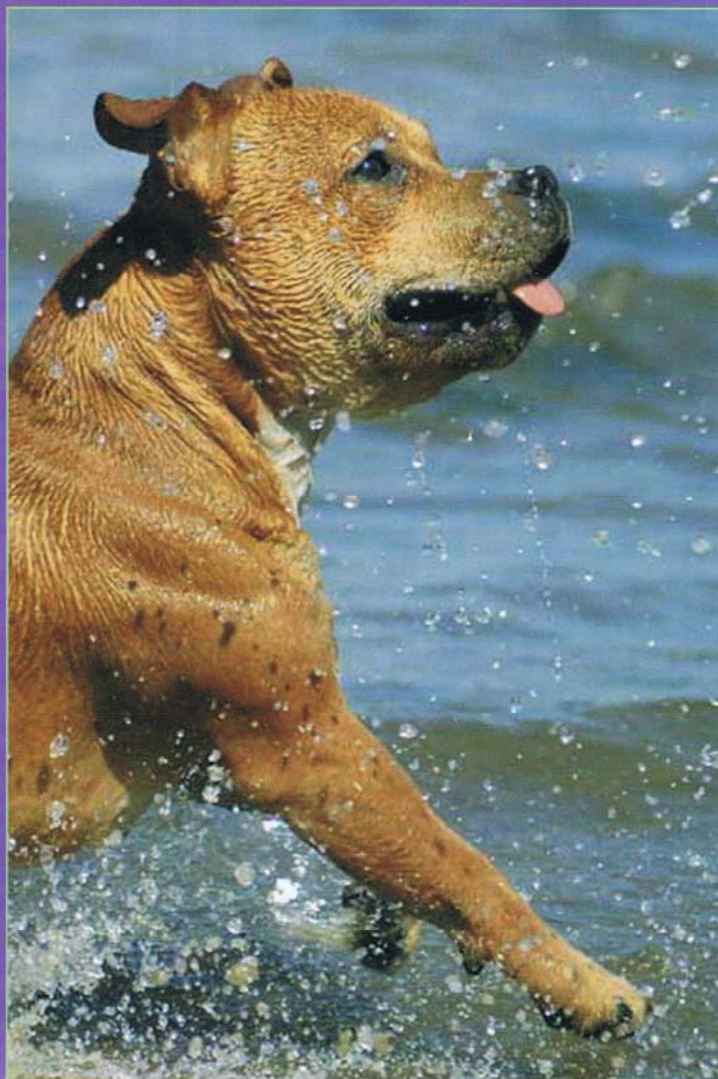
SVENSKA TERRIERKLUBBENS TIDSKRIFT

TERRIER



POSTEN

Nr 1
2007



INNEHÅLL:

**Raskrönika STAFFORDSHIRE BULL TERRIER,
ordförande- avels-, lokalavdelning- och rasklubbsinfo,
intervju med Årets Terrier och Årets Uppfödare,
reportage från lydnad och viltspår.**

Staffordshire bull terrier

TEXT: TINA HYYTIÄINEN

Blanda ett lagom stort krutpaket med mycket energi och livsglädje. Rör ner en knippe muskler och en blank slät päls.

Lägg till en stor skopa livsglädje och en lika stor skopa värme. Blanda noga, och strö sedan ner en vänlig själ, mod, närhet och vilja. Vispa upp detta ihop med lite roliga ljud och ett brett leende.

Ställ in i ugnen en stund i skön solvärme.

Nu har du en helt underbar liten kompis. En kompis som sjuder av liv, och ingenting hellre vill, än att vara din vän, och vara nära dig, för resten av livet.

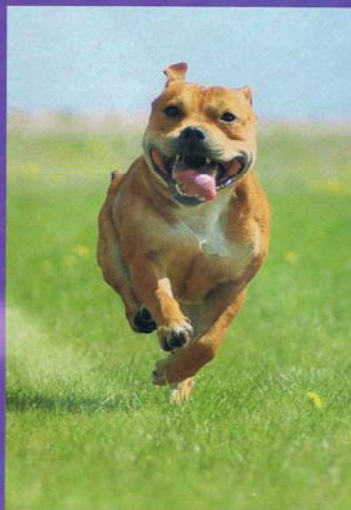


Foto: Kenneth Jensen.

HISTORIA

Staffordshire bull terrier godkändes som ras av den Engelska Kennelklubben 1935. Stamboken hölls öppen för immönstring fram till 1938.

Under tiden för immönstringen registrerades 617 hundar in som Staffordshire Bull Terriers. Rasen blev oerhört populär och redan 5 år senare var ca 2500 hundar registrerade. I dag är den en av de 10 populäraste raserna i England



En lycklig Staffe i full fart är härligt att se. Foto: Kenneth Jensen.

KARAKTÄREN

En av de absolut viktigaste egenskaperna är dess mod. En modig hund är säker på sig själv och startar mycket sällan bråk.

En modig hund har i mycket högre utsträckning bättre tålmod med sin omgivning – t ex stojiga barn med mycket spring i benen – än en "fegis". En modig hund biter mycket sällan någon (det vanligaste skälet till att en hund biter, oavsett ras, är av rädsla).

RASENS FYSIK & KYNNE

En kort beskrivning av rasen blir: Inte så hög, men kraftig, muskulös, tålig, snabb, och uthållig med en lättskött kort päls. När det gäller kynnet: framåtand, modet, stabiliteten, och framför allt, att den är oerhört social, med, i första hand människor.

STAFFORDSHIRE BULL TERRIER I SVERIGE

1962 importerades den första staffen till Sverige, från England. Inte förrän 1991 fanns det tillräckligt med hundunderlag och ägare, för att bilda en rasklubb – Svenska Staffordshire Bull Terrier Klubben (SSBTK). I dag har SSBTK ca 350 medlemmar.

Klubben har flera olika kommittéer som alla på sitt sätt arbetar för rasen och klubbens medlemmar i olika frågor.

Medlemstidningen Staffetten, kommer ut fyra gånger per år och klubbens hemsida www.ssbtk.net uppdateras kontinuerligt. Bland annat ordnas det "Staffepromenader" och tematräffar runt om i landet. Uppfödarkommittén jobbar med statistik, information och diskussioner om etik, hälsa, och utveckling.

Varje år, sedan 1993, ordnar klubben en rasspecial med inbjudna brittiska rasspecialister som domare. Rasspecialen var från början en inofficiell utställning, men övergick i samband med klubbens 10-års jubileum 2001, till att vara officiell.

Till den första rasspecialen 1993 var 52 hundar anmälda. 2005 ("specialens" rekord) var hela 218 hundar anmälda. Samtidigt med utställningen anordnas även KM i lydnad, där det nu mer finns ekipage upp till Lydnadsklass 3.

I dag registreras årligen ca 350-400 Staffar i Sverige. 2006 hamnar rasen på en hedrande sjundeplats i antal registreringar inom terriergruppen. I England ligger registreringarna på ca 13.000 st/år. I Sverige finns det ca 80 registrerade uppfödare. Av dessa är ca 70% medlemmar i rasklubben.

Enligt en enkätundersökning som gjordes för några år sedan, upplevs rasen av sina ägare som en positiv och öppen hund, alltid vänlig mot både vuxna och i synnerhet barn. Enligt enkäten upplevs också staffen som en relativt frisk

Fortsättning nästa sida



Staffordshire bull terrier är en stor ras i utställningssammanhang. Foto Hanna Lehtinen



Svarbrindle, med eller utan vita tecken, är idag den vanligast förekommande färgen i Sverige. Foto: Ian Cook



Utställning i England 1937.

ras. En minskning av immunologiska sjukdomar är det som nämndes som viktigast att arbeta med. Förekomsten av HD och AD katarakt/PHPV samt förlossningskomplikationer finns, men upplevs inte vara något övergripande problem.

EXTERIÖRA ÖVERDRIFTER

Exteriöra överdrifter förekommer, både i mankhöjd samt viktmässigt. Tandförluster förekommer i stor utsträckning likaså "inverted caninus", om än mindre utbrett.

Många uppfödare ögonlyser sina avelshundar och dess valpar. Några väljer att HD och AD-röntga. Allt fler ägare till rasen väljer att MH-beskriva sina hundar, och i dagsläget är ca 200 hundar beskrivna.

Under 2005 "dök det upp en ny" neurologisk sjukdom som kallas för L2HGA i rasen. (L2 Hydroxyglutaric Aciduria). Sjukdomen yttrar sig bla med symptom som demens, epilepsi, vinglighet, stelhet i muskler m.m.

Engelska Kennelklubben har tagit fram ett korsningsschema för att förklara hur sjukdomen nedärvs.

KORSNINGSSCHEMA FÖR L2-HGA HUNDAR

Clear= Fria
Carrier= Bärare
Affected= Drabbade

Clear x Clear
All puppies will be clear.

Clear x Carrier
50% of puppies will be clear
50% of puppies will be carriers

Clear x Affected
All puppies will be carriers.

Carrier x Carrier
25% of puppies will be clear
25% of puppies will be affected.
50% of puppies will be carriers

Carrier x Affected
50% of puppies will be affected

50% of puppies will be carriers

Affected x Affected
All puppies will be affected.

Rekommendationen från SSBTK är att samtliga avelsdjur bör testas, samt att man inte använder hundar som är Affected i avel, eller parar två hundar som är Carrier.

En hund som är Carrier kommer aldrig att visa någon symptom och är alltså helt frisk från sjukdomen, men bär på en gen som man bör avla på med största försiktighet och eftertanke.

Testar sin hund gör man genom att i dagsläget, skicka ett blodprov till England för analys.

Allt eftersom rasen växer, är det fler och fler som tränar och tävlar med sina hundar. Det finns gott om Staffeägare som är aktiva och engagerade med sina hundar. Den största tävlingsformen är utställning, där rasen numer är en av de största i terriergruppen (om man räknar deltagarantalet). Staffen syns också alltmer inom lydnad och olika bruksgrenar. Rasen finns också representerade inom räddning, och viltspår.

Agility är ju en sport på väldig tillväxt i Sverige. I denna gren är det två hundar, med samma förare, som har utmärkt sig så till den milda grad, att dessa måste ägnas särskild uppmärksamhet.

Hundarna är Tess (som inte finns med oss längre) och Pippi. Dessa hundars förare på Agility och hopp-planerna runt om i världen är Christina Beskow. 1999 kvalade Tess, som första Staffe någonsin, in till SM-laget i Agility. Hon hann vara med på 8st SM, hon blev framröstad till Sveriges populäraste Agilityhund år 2000. Hon var med på både NM och VM, och år 2003 var Tess den enda terrier, som lyckats erövra, både svenskt och danskt Agility- o hopp-campionat!

Christina har även fört fram Staffen Pippi till stora framgångar inom Agility. 2006 kvalificerade sig Pippi till SM, där slutade hon på 4:e plats i finalen och hon har även kvalificerat sig till SM 2007. Tess och Pippi, är hittills de enda staffordshire bull terriers som erövat både agility- och hoppchampionat.

Trots att fler och fler tränar och tävlar i lydnad är det, mig veterligen, endast fyra staffar som fått titeln SLCh. En av dessa är Battle Cry's Ice And Fire. Denna tik blev SLCh 1997-05-24, med hela 282 poäng! (maxpoängen är 320). Hon blev även SUCH och var uppflyttad till lägre spår.

EN STAFFORDSHIRE BULL TERRIER ÄR EN HUND SOM ÄR...

...arbetsvillig, intelligent och mycket aktiv!

De flesta har lätt för att gå upp i stress och är därför mycket roliga att träna med.

Dock kan det ibland vara svårt att hitta rätt stressnivå för bästa inlärningsförmåga, och de kan också ha svårt att gå ner i varv igen. Därför bör man träna passivitet med sin staffe, ofta, och ju tidigare i livet, desto bättre.

Ibland kan det upplevas som om en Staffe har svårt att lära in saker, men det är ofta på grund av att den vill så mycket, och har så bråttom. Då krävs



Det ska vara mjukt, varmt, och gärna lite trångt, då trivs vi. Foto: Daniel Andersson.



På bilden ses Pippi hoppa över ett Agilityhinder. På SM 2006 placerade hon sig på en 4:e plats, hon är även kvalificerad till SM 2007.
Foto: Janne Pettersson

det att den som tränar hunden ger tydliga signaler och är otroligt snabb och exakt med berömmet.

När hund och förare lärt sig läsa varandra ordentligt, då är en Staffe mycket lättlärd, och i viss mån kanske till och med intelligent. Men... bara i korta perioder. Börjar man försöka nöta in en övning tar det oftast tvärstopp.

För att hålla motivationen uppe under träning, bör man vara laddad med nya roliga övningar att varva den "riktiga" träningen med. En staffe är ofta stjärnan på valpkursen. När andra hundar laddar träningsbatterierna genom att ligga ner och vila, laddar en staffe oftast bäst sina batterier genom att göra onödiga konstner och leka med sin matte/husse.

En staffe älskar, för det mesta, när det går fort. Att springa riktigt snabbt, gärna skuldra mot skuldra med en kompis, det är livet!

SÄLLSKAPLIG

En utpräglad familjehund som hänger



Spänstig och snabb. Hoppar med lätthet högt, och rakt upp i luften. Foto: Daniel Andersson

med på allt och inte vill missa någonting. Blir den lämnad ensam under längre perioder finns en stor risk att ditt hem inte längre är i det perfekta skick du lämnade det i. En hundkompis kan aldrig mäta sig med en människa när det gäller sällskap för en staffe.

FYSISK

En staffe är oftast en riktig knähund, som vill vara nära, mycket nära. Den vill sitta i knäet, vara i sängen – ofta under täcket. Den klämmer gärna in sig mellan två personer – där det är trångt är det bra. Den sitter eller ligger också helst mot ett ben, eller på en fot. Staffen gillar ögonkontakt. Den kan sitta och titta in i en människas ögon länge, och bara njuta av att vara nära. Staffar i flock ligger oftast i stora högar, ovanpå varandra.

ANVÄNDER MUN OCH TASSAR TILL MYCKET

En Staffe använder gärna sina tassor vid lek med andra djur och med människor. Ännu hellre använder den sin mun. De hälsar gärna på människor genom att ta handen i munnen. Vissa hundar har blivit duktiga på, att på så sätt leda människor till en speciell plats, exempelvis till kylskåpet. De älskar att tugga, och de älskar att ha dragkamp med saker. Det är mycket svårt att hitta hållbara leksaker till en staffe, förr eller senare, oftast förr, är leksaken ett minne blott. Klara favoriter är pipleksaker som ofta mycket snabbt smulas sönder – och piper gör de oftast endast i någon minut. Tennisbollar är en annan favorit, dessa jagas och tuggas på, sedan kläs de av (allt ludd ska bort) och sist men inte minst, ska den bitas sönder till smått, smått gummiflis.

TACKLAS GÄRNA

Staffen har en låg tyngdpunkt och en utmärkt balans, vilket gör att den är suverän på att tackla. Den leker också gärna brottningslekar. Detta, tillsammans med att den ofta är lite klumpig och samtidigt väldigt snabb, gör den kanske inte till den bästa lekkamraten för lite spensligare, och/eller unga hundar som växer.

REAGERAR OCH AVREAGERAR SNABBT

En Staffe är ofta ivrig, och har bråttom. Den går lätt från noll till hundra och tillbaka till noll igen, på bara några sekunder. Blir den rädd, kan den reagera kraftigt, med flykt, ragg, skall och hela registret. Mycket sällan reagerar de dock med hotbeteende. Sen tar det oftast inte många sekunder innan den till synes livrädda hunden går fram och

kanske t o m kliver upp på, det som nyss var så skrämmande och sen är allt som vanligt ingen.

Rasen är mycket signalkänslig. Därför kan den ha lite svårt för hundar som talar dåligt eller otydligt hundspråk. Den vill vara alla till lags och tycker inte om när någon i familjen höjer rösten. Vissa staffar går undan, medan andra försöker "medla" genom att "klättra" på, eller klämma sej emellan de inblandade.

Eftersom den är så lyhörd och känslig, passar den dåligt om man vill träna eller uppfostra sin hund med hårda metoder. Använder man sig mer av sin röst och sitt kroppsspråk, får man oftast snabbare och bättre resultat.

Det har visat sig på MH beskrivningar att det finns en del skottherörda hundar inom rasen I övrigt är det många individer som är ljudkänsliga när det gäller i första hand höga och slamriga ljud.

FRUSEN OCH BEKVÄM

Rasen har inte någon underull och faller inte mycket. De härsträn som ändå fälls, kan faktiskt vara så vassa att de sticks, om man har otur och trampar på ett. De gillar inte regn och rusk och kan behöva täcke under årets kallaste månader. Staffar letar ofta efter en skön varm solstrimma att lägga sej och sova i. Detta gäller både sommar som vinter. Vissa vill svalka av sej efter en stund i solen, och då är det vanligt att man ser dem "ligga groda", krypa/åla/rulla sej på någon sval plats. För att sedan återgå till sin plats i solen. En Staffe ligger gärna där det är så varmt och mjukt som möjligt

VIG MEN STEL

Vig och snabb i benen, kan hoppa högt som små studsollar från sittande/stående, men ofta lite stel i kroppen och lite klumpig. Det finns många staffar som inte kan tvätta rumpen t ex. De sover gärna på hela ryggen, eller sidan med benen rakt upp/ut (raka ben). Sitter gärna som "små farbröder", på hela ena

Fortsättning på nästa sida



En leende knähund, som älskar människor. Foto: Maria Nordin

Fortsättning från föregående sida

skinkan, med båda bakbenen raka och rakt fram mellan frambenen.

ETT STORT PROBLEM FÖR DE FLESTA STAFFEÄGARE

Eftersom Staffen vill vara allas bästa vän, så vaktar de sällan, men de säger gärna till när det kommer någon. När denna någon väl kommit innanför grinden/dörren, då är staffen i sitt esse. Då ska det delas ut ömhetsbetygelser till alla och envar. Staffen hoppar gärna på människor i ett försök att komma upp till ansiktet och pussas. Det gäller även den mest väluppfostrade staffe. Är människorna som kom in, inte hundvana, eller vet hur de ska värja sig, då är det jobbigt för alla inblandade, utom kanske för staffen, som bara är lycklig. En Staffe är mycket vänlig, men kan vara väldigt bufflig.

De flesta Staffar (utom de allra yngsta) verkar dock göra skillnad på barn, och vuxna när det gäller hoppandet. Barn är man helt enkelt mer försiktig med. Men på barn sitter ju ansiktet i pussvänlig höjd förstås...

Bakgrunden till allt detta hoppande och pussande är antagligen att staffar visar en väldig aktiv underkastelse för alla människor de möter. Denna aktiva

underkastelse visas också ofta mot andra hundar, vilket kan leda till tillrägelse från de som tycker det blir lite mycket (särskilt äldre hundar av mer stillsamma raser).

ENVIS, JAVISST...

...men vilken hundras är inte det? Däremot kan den ibland kanske bli lite tjatig. Har den en gång fatt dig att göra någonting den vill, genom att t ex gnälla eller pipa, då kommer den garanterat att försöka med samma sak igen. Får den då inte som den vill, då kan den börja tjata, och som de kan tjata, i evighet, eller tills du får någon sorts utbrott, eller helt enkelt, tills du ger dig...

SKÄLLER SÄLLAN

En staffe skäller sällan, men är ändå mycket verbal. De snarkar, piper, kvittarrar, knorrar, och avger ljudliga gäspningar och suckar i olika tonlägen. Allt för att få det den vill, vilket alltid handlar om din uppmärksamhet, och ofta om din närhet.

JAKTLUST OCH VAKTLUST

Jaktlusten hos rasen är mer individuell än rasbunden. Hos vissa individer är den stor, och hos andra liten. De flesta är dock intresserade av småvilt, som möss och grodor, men för den skull behöver



Nyflken och pahittig, vill alltid vara med där någonting händer. Foto: Lotta Andreasson

den intresserade hunden inte börja jaga dessa.

Vaktlusten är inte mycket att hänga i julgranen, men larmar det gör den oftast. Knackar någon på dörren och vill komma in, ja, då talar den om det, men vaktar, nä, det får någon annan göra.